

Dankbare herinnering aan

JOHANNA VAN OS

echtgenote van WILLIBRORDUS AHLERS

Zij werd geboren te Erica op 17 juni 1896. Gesterkt door het Sacrament van de ziekenzalving is zij in de heer overleden op 24 februari 1970. Haar lichaam hebben wij te ruste gelegd op het katholieke kerkhof te Erica op 27 februari d.o.v.

Dood en leven zijn de keerzijden van ons leven. Wanneer een mens ter wereld komt is er vreugde en blijdschap. Droefheid wanneer dit leven een einde neemt. „Mensen, hun dagen zijn als het gras; zij bloeien als bloemen in het open veld. Dan waait de wind en ze zijn verdwenen.” (Ps. 103)

Zo lijkt het inderdaad. Maar we mogen geloven in het leven, dat ook over de grenzen van de dood heen zijn hoogste vervulling vindt in God.

Jezus heeft immers gezegd: „wie in mij gelooft, wie probeert te leven zoals Ik, zal leven in eeuwigheid.” (Joh. 11-23)

Ondanks onze droefheid om dit afscheid, zijn we toch oprecht dankbaar aan God, voor alles wat moeder voor ons heeft betekend. Haar liefde en zorg voor man en kinderen. Ondanks de vele zorgen die zij heeft gekend, ondanks het verdriet om haar twee kinderen die zo jong gestorven waren, bleef zij met haar man overeind. Zij was ook een gelovige vrouw, die wist dat God kracht naar kruis geeft. Wie had nu gedacht dat moeder zo gauw van ons zou heengaan. Zij werd ongeneeslijk ziek. Het ziekenhuis kon haar niet meer helpen en ze wilde zo graag naar huis terug. Even scheen zij op te leven in haar vertrouwde omgeving. Maar heel snel kwam toen het einde en is zij rustig van ons heengegaan.

Wij geloven dat zij nu thuis is in het vaderhuis van God, waarin plaats is voor velen. Wij willen haar nagedachtenis in hoge ere houden.

Dat zij bij God moge leven voor altijd.